

Ένας άγνωστος σπηλαιώτης (+1855)

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Στις σημειώσεις του π. Ντενάσια ευρίσκονται τα εξής στοιχεία από την διήγηση του π. Νήφωνος της Ρουμανικής Σκήτης.

Αυτός ο δούλος του Θεού έμενε σε σπηλιά, που ήταν γειτονική με αυτή του οσίου Πέτρου του Αθωνίτου. Πόσο έζησε εκεί και πως ονομάζεται δεν είναι γνωστό. Η ζωή του κυλούσε σε παντελή πτωχεία. Δεν κατείχε απολύτως τίποτε. Περπατούσε χωρίς υποδήματα και χωρίς σκούφο, ήταν δε σκεπασμένος με φθαρμένα άχρηστα ρούχα.

Κάποτε δύο μοναχοί της Μολδαβικής Σκήτης διήρχοντο από αυτό το ευλογημένο μέρος. Έχασαν το δρόμο τους και βρέθηκαν στο σπήλαιο του ερημίτου, όπως μας ιστορεί ο π. Νήφων. Ο ασκητής κρατούσε στα χέρια του ένα μικρό Ψαλτήρι, το οποίο διάβαζε διαρκώς χωρίς διακοπή, ενώ ταυτοχρόνως είχε κατακτήσει και την καρδιακή ευχή. Κατά την συζήτηση με τους μοναχούς, εξομολογούμενος ο όσιος ερημίτης εξέφραζε τον φόβο του μήπως κριθί από τον Θεό για το πάθος της ιδιοκτησίας, εφ'όσον κατέχοντας το Ψαλτήρι δεν είχε απελευθερωθεί από ο,τιδήποτε γήινο. Έτσι παρέδωσε το μοναδικό κτήμα στους συνομιλητάς του, παρακάλώντας θερμά να το πάρουν μαζί τους.

Προβλέποντας τον θάνατο του, πήγε στον σπηλαιώτη π. Νήφωνα ο οποίος τότε ζούσε κοντά στο σπήλαιο του οσίου Αθανασίου στην Βίγλα και τον παρεκάλεσε να τελέση τη θεία λειτουργία και να τον κοινωνήσει, λέγοντας: “πλησιάζει, το τέλος μου!” ([περισσότερα...](#))